

มะเร็ง ผิวหนัง

มะเร็งผิวหนังเป็นโรคมะเร็งที่พบได้ไม่บ่อยในประเทศไทย เมื่อเทียบกับโรคมะเร็งในส่วนอื่นๆของร่างกาย จากสถิติระหว่างปี 2541-2543 พบว่ามีอัตราการเกิดมะเร็งผิวหนังในผู้ชายเป็น 3.4 ต่อประชากร 100,000 รายและผู้หญิงเท่ากับ 3.3 ต่อประชากร 100,000 รายถึงแม้ว่ามีอุบัติการณ์เกิดโรคต่ำ แต่อาจมีอันตรายถึงชีวิตได้ มะเร็งผิวหนังเป็นมะเร็งอีกชนิดหนึ่งที่สามารถรักษาให้หายขาดได้ หากตรวจพบความผิดปกติตั้งแต่ระยะแรกของโรคและสามารถกำจัดเซลล์ที่ผิดปกติออกได้หมด

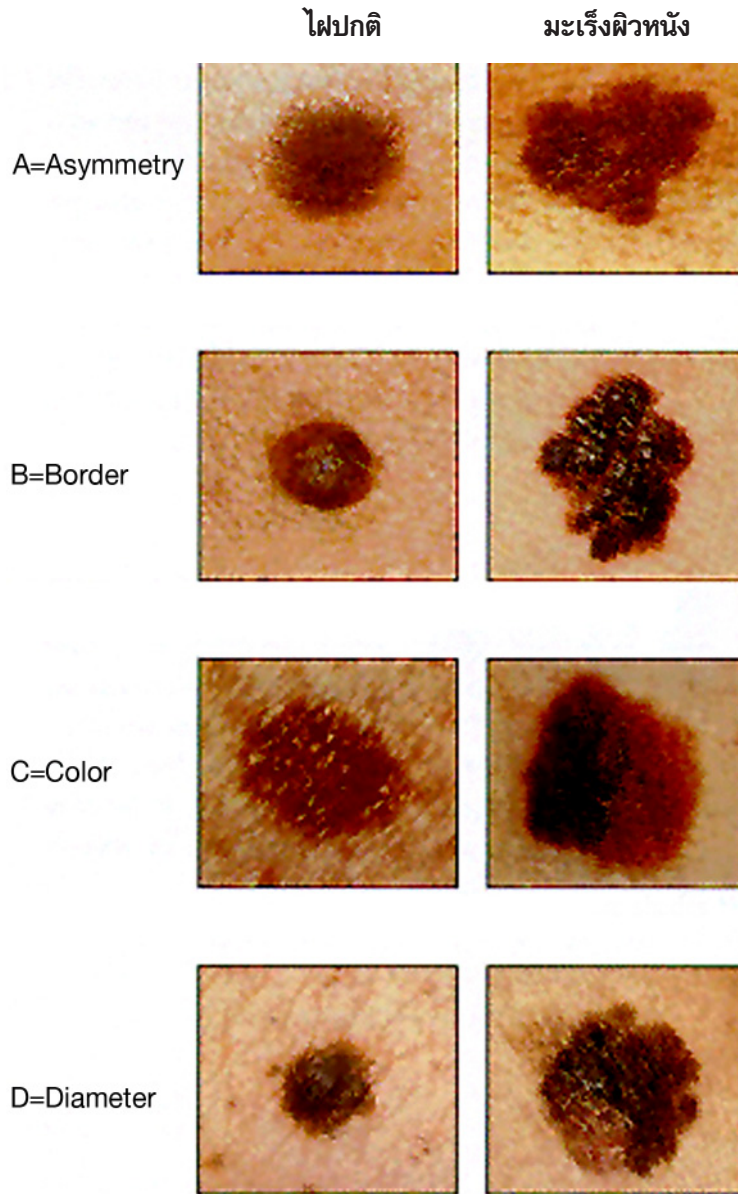
มะเร็งผิวหนังเป็นเนื้อร้ายที่เกิดจากความผิดปกติของการเจริญเติบโตและการแบ่งตัวของเซลล์ผิวหนังและเยื่อ ุ มะเร็งผิวหนังมีหลายชนิด ที่พบได้บ่อย ได้แก่ มะเร็งผิวหนังชนิดสควมัสเซลล์ (Squamous cell carcinoma) ชนิดเบเซลเซลล์ (Basal cell carcinoma) และอีกชนิดหนึ่งที่พบได้ไม่บ่อย แต่มีความร้ายแรง เพราะสามารถกระจายเข้าสู่กระแสเลือดได้รวดเร็ว คือ มะเร็งของเซลล์เมดิสี ที่เรียก เมลาโนมา (Malignant melanoma) มะเร็งผิวหนังเป็นมะเร็งที่อาจจะมีขนาดใหญ่ขึ้นช้าๆ และลุกลามเฉพาะที่หรืออาจแพร่กระจายไปอวัยวะอื่นได้ด้วย เช่น ไปต่อมน้ำเหลือง เป็นต้นส่วนมากจะพบในผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 40 ปี และจะพบในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุสำคัญของมะเร็งผิวหนัง ได้แก่ **แสงอัลตราไวโอเล็ต (Ultraviolet)** โดยเฉพาะแสงแดดในช่วงเวลา **10.00-15.00 น.** ดังนั้นผู้ที่ต้องทำงานกลางแจ้ง เล่นกีฬากลางแจ้ง

ชอบอาบแดด จะมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดมะเร็งผิวหนัง การได้รับสารเคมีที่ก่อมะเร็งบางชนิด เช่น การบริโภคสารหนูอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานๆ การสูบบุหรี่ การเคี้ยวหมาก การมีแผลระคายเคืองเรื้อรัง เช่น แผลไฟไหม้ หรือน้ำร้อนลวก ผิวหนังอักเสบเรื้อรัง ผู้ที่เคยได้รับการฉายรังสี การใช้สารยับยั้งการสร้างเมดิสีเพื่อทำให้ผิวขาว เช่น การฉีดสารกลูตาไธโอนในขนาดสูงทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะเป็นมะเร็งผิวหนังมากขึ้น ตลอดจนปัจจัยด้านพันธุกรรม คือ มีประวัติคนในครอบครัวเป็นมะเร็งผิวหนัง หรือในด้านเชื้อชาติ คนผิวขาวที่ผิวไหม้แดดง่าย มีโอกาสเสี่ยงสูงเพราะมีเมดิสีที่ผิวหนังน้อย ความสามารถในการป้องกันเซลล์ผิวหนังจากแสงอัลตราไวโอเล็ตจึงน้อยกว่าคนผิวคล้ำ คนที่เป็นโรคผิวหนัง (Albinism) ซึ่งมีความผิดปกติของการสร้างเมดิสี จะพบมะเร็งผิวหนังได้บ่อย รวมถึงการติดเชื้หูดที่ผิวหนังอาจมีส่วนทำให้เกิดมะเร็งผิวหนังได้ทั้งสิ้น

ไฟบางชนิดอาจกลายเป็นมะเร็งผิวหนังได้ เราจะสังเกตได้อย่างไร?

คนที่ผิวเป็นจำนวนมากหรือมีผิวขนาดใหญ่ จะมีความเสี่ยงที่จะเกิดมะเร็งผิวหนังได้สูงกว่าคนที่ไม่มี โดยปกติแล้วอาการจะดูออกยากเพราะจะเหมือนเป็นไฟทั่วไป แต่เราสามารถวินิจฉัยด้วยตัวเอง โดยการสังเกตความเปลี่ยนแปลงง่ายๆ ดังนี้ ดูบริเวณไฟที่เป็นว่ามีผื่นหรือก้อนที่โตเร็วกว่าปกติหรือไม่ มีสีเปลี่ยนแปลงหรือมีแผลเรื้อรังที่ไม่หายและขยายออกหรือไม่ พบผื่นที่ขยายทาแล้วไม่หายหรือไม่ และมีสมาชิก

ในครอบครัวเคยเป็นมะเร็งดังกล่าวหรือไม่ ถ้ามีข้อสงสัยให้ปรึกษาแพทย์ผิวหนังเพื่อการวินิจฉัยซึ่งทำได้โดยการตัดชิ้นเนื้อบริเวณที่สงสัยส่งตรวจทางพยาธิวิทยา ลักษณะที่ทำให้สงสัยว่าจะเป็นมะเร็งผิวหนัง ได้แก่ ไฝที่เป็นอยู่เดิมมีรูปร่างเปลี่ยนไป อาจใช้หลักง่ายๆ คือ ABCD ดังนี้ A = Asymmetry ลักษณะของไฝที่เมื่อแบ่งเส้นผ่าศูนย์กลางแล้ว ลักษณะของไฝสองข้างจะไม่เหมือนกัน B = Border irregularity ขอบของไฝไม่เรียบ C = Color สีของไฝไม่สม่ำเสมอ D = Diameter ขนาดของไฝใหญ่กว่า 6 มิลลิเมตร

การป้องกันและการรักษา

การรักษามะเร็งผิวหนังมีหลายวิธี ขึ้นกับชนิด ตำแหน่ง และการลุกลามของโรค โดยทั่วไปมักใช้วิธีผ่าตัดเพื่อเอามะเร็งผิวหนังออกให้หมด หลายครั้งที่มะเร็งเกิดบนใบหน้า ในบริเวณที่อาจมีการผิดรูปจากการผ่าตัดได้ ปัจจุบันมีวิธี

ผ่าตัดโดยวิธีที่เรียก Mohs micrographic surgery แพทย์จะทำการตัดชิ้นเนื้อและส่งตรวจทางพยาธิวิทยาในคราวเดียวกัน เพื่อตรวจดูว่าได้ตัดมะเร็งออกได้หมด หากยังมีหลงเหลือ ก็จะมาผ่าตัดซ้ำจนหมด จึงจะเย็บปิดแผล วิธีนี้จะทำให้สามารถตัดมะเร็งออกได้หมดในคราวเดียวโดยไม่ตัดเนื้อออกมากเกินไป แต่ในบางครั้งมะเร็งถูกทิ้งไว้จนมีขนาดใหญ่เกินที่จะตัดออกได้หมด อาจรักษาโดยใช้รังสีรักษา หรือถ้ามีการแพร่กระจาย จะต้องให้เคมีบำบัดร่วมด้วย

มะเร็งผิวหนังสามารถรักษาให้หายขาดได้ ถ้าได้รับการวินิจฉัยและรักษาตั้งแต่วินิจฉัยได้ ถ้ามีประวัติคนในครอบครัวเป็นมะเร็งผิวหนัง ควรพบแพทย์ผิวหนังเพื่อตรวจหามะเร็งตั้งแต่ระยะแรก ในคนทั่วๆ ไปก็ไม่ควรประมาทระวังอย่าถูกแสงแดดจัด ใช้ครีมกันแดดให้ถูกต้องและเหมาะสม ไม่ควรใช้สารที่ทำให้ผิวขาวหรือ

ทำลายเม็ดสี โดยเฉพาะการฉีดสารกลูต้าไธโอนเข้าเส้นเลือดดำ สังเกตการเปลี่ยนแปลงของหูตารูปไข่ ปาน หากมีแผลเรื้อรังหรือแผลที่ไม่หายใน 2 สัปดาห์ ควรปรึกษาแพทย์ •

เอกสารอ้างอิง

1. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สาขารังสีรักษาและมะเร็งวิทยา ฝ่ายรังสีวิทยา. มะเร็งผิวหนัง. ค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2556. จาก http://www.chulacancer.net/newpage/information/skin_cancer.html
2. สมาคมแพทย์ผิวหนังแห่งประเทศไทย. มะเร็งผิวหนัง. ในบทความน่ารู้สำหรับประชาชน. ค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2556. จาก http://www.dst.or.th/know_details.php?news_id=66&news_type=kno
3. โรงพยาบาลรามาธิบดี. มะเร็งผิวหนัง. ค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2556. จาก <http://www.ra.mahidol.ac.th/dpt/MD/know12-skin-26>